

Dataloger. De er da saere

Michael Westergaard

5. May 2002

1 Altsaa bare navnet...

Nu vi alligevel taler om datalogi. Det er da saert.

Tag nu fx ordet "datalogi", oversaettes det, faar man "laeren om data", og det lyder for mig en del mere som et droenkedeligt kursus paa statestik: Her er nogle data. Laer dem og tegn en graf over forloebet.

Hvis man er i bedre humoer kan man evt. oversaette det til "dataaere", men det leder bare tankerne hen paa gymnasiet, Turbo Pascal og David. Ikke nogen rar tanke heller.

2 Og saa det de laver...

Hvis man indstiller sig paa at ignorere at navnet datalogi er fjollet, og at Computer Science nok er en anelse bedre, kan man bare se det dataloger laver. Det er snart mere fjollet end det de hedder.

Hvis en datalogistuderende skulle fra A til B , fx herfra og ned til Turbo Sprint, som de jo skal. Det er ikke smaating en datalog vil kunne finde paa, men det afhaenger alt sammen af hvilket udviklingstrin han ($m/(k)$) er paa.

Paa foerste semester vil han blot lukke oejnene og satse paa at en eller anden vil soerge for at han kommer frem. Det goer han typisk ogsaa, men da han desuden har vaeret forbi Byens Burger og Munke pizza (vel at maerke uden at ernaere sig de paagaeldende steder) tager det sin tid.

Saa bliver han mere moden. Han kan finde vejen selv, omend kun ad kendte stier. Han laerer at den lige vej ofte er den korteste samt at man boer foerst gaa den ene halvdel af vejen, og derefter den anden. Samtidig er han overbevist om at det er ligegyldigt om der er $100m$ eller $200m$. Faktisk er det fuldstaendig uden betydning om der er 1000 gange saa langt, man tager bare et par stoerre ben paa, eller hvis man er virkelig snedig en cykel eller endog en bil. Livet er lyseroedt med smaa lysegroenne stjerner og sukker.

Nu er tiden til modning kommet. Datalogen skal abstrahere; nu er der ikke mere forskel paa en bil, en cykel eller endda en vej. Det er alt sammen dimser. Det goer turen lettere at beskrive: Du gaar langs dimsen man pas paa dimserne og dimserne. Til gengaeld gaar det umanerligt langsomt, for alle dimserne har svaert ved at kende forskel paa de andre dimser og man ved ikke helt hvilke af dimserne der er beregnede til at gaa over og hvilke der er beregnede til at passe paa foer man proever. Man skal ogsaa passe paa at dimsedesigneren ikke gaar i stykker, for det kan den have meget let ved.

Parallelt med dette laerer den unge og i visse saere tilfaelde flittige studerende hvordan veje, biler og cykler er bygget op. Man faar ogsaa lov at lege, men ikke paa de rigtige veje, kun med smaa modeller, som har mange af de rigtige vejes karakteristika, uden dog den foeelse af magt det giver at lege med de rigtige veje.

Som den unge studerende bliver aeldre og mere og mere viis, laerer han at det er en god ide at finde den hurtigste vej efter pizza. Saa kan man nemlig sidde og kode i mange flere timer. Og det er jo godt. Man faar bare at vide at det ikke er saa ligetil. Det tager nemlig laengere tid at finde den rigtige vej end der goer at finde en ikke saa god vej og saa noejes. Og det er jo skidt. Vaerre bliver det at man ikke altid *kan* finde en vej, og insisterer man paa at proeve, skal man ikke regne med at faa noget svar inden for endelig tid.

Saaledes desillusioneret maa den foer saa kaekke studerende nu krybe til tastaturet og selv lave sin egen pizza. Det viser sig at selve grundideen er meget simpel. Man tager nogle ting, blander dem sammen og vupti: pizza. I praksis er det dog noget mere boevlet. For det foerste tager alle ting mere end uendeligt gange saa lang tid som forventet, og desuden stoeder man gang paa gang i problemet fra foer: det er fuldstaendig uladsiggoerligt. Man opdager at man maa pille ukrudt ud af groentsagerne gang paa gang, for den metodiske og grundige tilgang man lagde ud med, viser sig ikke at vaere nok.

Samtidig skal man ogsaa laere overhovedet at laese opskriften til pizzaen. Det er i begyndelsen meget svaert, men som tiden gaar laerer man baade at laese, og saa gaar det lige pludselig meget lettere. Det er dog lidt uheldigt at man havde brugt saa lang tid paa at bage pizza, for havde man lige laert det der med opskriften foer, var det sikkert gaaet en del lettere. Den kommende mesterdatalog laerer samtidig en masse om mel. Typisk dog uden "e" i.

Som tiden gaar begynder datalogen ofte selv at bage pizza. Belaert af erfaringer gaar det nu lettere, ikke mindst fordi man har laert genveje (som fx de der laekre pizzaer man kan koebe i supermarkeder, og selv bage naar lysten melder sig). Af og til indser man at metoderne ogsaa kan generaliseres til at lave hotdogs, koge aeg og den slags videnskaber.

Nu kommer der saa en surrealistisk periode i den naesten men ikke helt faerdige bachelors liv. For det foerste laerer man at hvis man skal hurtigt efter pizza virker ergumentet med at tage en stoerre bil paa ikke. Selv de hurtigste biler har sin begraensning, selvom den bliver flyttet aar efter aar. Man faar saa paaduttet den snedige ide om at tage *flere* biler, og det er da smart. Saaledes kan man halvere afstanden ved at tage to biler, halvere igen ved at tage 4 og saadan kan man blive ved indtil man ikke har raad til flere biler. Der er flere maader det kan lade sig goere paa. Man kan saette sig ind i alle n biler lige uden for Mausolaeet, og saa koere i dem alle sammen ved siden af hinanden. Det kan vaere problematisk at faa plads til saa mange biler, saa i stedet kan man stille en bil ved Maus, en n 'te del af vejen hen til Turbo Sprint, en to n 'te dele osv. Saa saetter man sig ind i samtlige biler, og koerer en n 'te del af vejen, og halloejsa, saa er man fremme.

Samtidig skal man tegne et skilt til Turbo Sprint. Ikke fordi de egentlig har brug for det, men det er godt at kunne naar man kommer ud i den store verden. Man snakker med dem, og hvis de haever stemmen, er de enten uenige med dig eller frustrerede over at I ikke taler samme sprog.

3 Og saa staar vi her...

Tilbage staar man med en foelelse af at det alligevel er det vaerd.

Ikke blot har man laert en masse forskellige aspekter ved at hente pizzaer, og staar stadig foran at laere hvordan de smarte mennesker henter pizza i det nye aartusinde.

Dertil har jeg vel faaet slaaet fast at datalogistuderende er nogle saere nogle, for jeg er selv en af dem, og sidder og skriver dette paa en koffeinrus efter at have kode Java i 16 timer.

Se ogsaa <http://klafbang.dk/publikationer/datalogi.php3> for opdaterede udgaver af dokumentet.